

תת"ע 10035/09-17 - מדינת ישראל נגד גבר מוחמד - נוכח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
תת"ע 10035-09-17 מדינת ישראל נ' גבר מוחמד

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד בן ארי
נגד
הנאשם גבר מוחמד - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד ויטקין

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של נהיגת רכב בשכרות. כתב האישום ייחס לנאשם נהיגה כשבגופו ריכוז אלכוהול של 290 מ"ג לליטר אוויר נשוף.

טיעוני הצדדים לעונש

1. התביעה עותרת להשית על הנאשם מאסר של 6 חודשים (לריצוי בעבודות שירות), פסילה מעבר למינימום (24 ח'), פסילה על תנאי, קנס ומאסר על תנאי. התביעה ערה לריכוז האלכוהול הגבולי. היא סבורה כי עתירתה מוצדקת על רקע עברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעות בעבירות אלימות, סמים ורכוש ועבר תעבורתי הכולל הרשעה קודמת של נהיגה בשכרות ונהיגה בזמן פסילה.

2. ההגנה מדגישה כי ריכוז האלכוהול שנמדד בגופו של הנאשם היה גבולי ולנאשם נסיבות אישיות ומשפחתיות לא פשוטות.

דין והכרעה

3. העבירה של נהיגת רכב בשכרות היא רעה חולה. בתי המשפט להרים תרומתם לצורך מיגורה. נקבע כי העבירה היא "מן הרעות החולות שכביש, שסכנתן בצדן ועלולות לגרום לאסונות בבחינת 'מכונת מוות נעה' . ההחמרה היא גישת המחוקק וסטייה ממנה היא חריג והמחמיר אינו מפסיד" (רע"פ 3638/12 וקנין נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). עוד נקבע כי "נהיגה בשכרות הינה אחד מן הגורמים המרכזיים לגרימתן של תאונות דרכים

אשר נהפכו בשנים האחרונות ל"מכת מדינה" המסכנת את שלום הציבור ופוגעת בביטחונו. לפיכך, מדיניות הענישה בעבירות אלה מחייבת את בית המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים" (רע"פ 861/13 קאייס אחמד נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). דברים אלה יפים מקל וחומר ביחס למי שכשל בעבר בעבירה דומה, נענש אך לא הפנים את חומרת מעשיו ושב לסורו. הדעת נותנת אפוא כי עונשו של נהג כזה יהיה חמור יותר מעונשו של מי שכשל לראשונה בעבירה. עיון בפסיקה מאשר את הדברים:

4. ברע"פ 2238/09 מראד נ' מ"י נקבע כי בעניינו של מי שנהג בפעם השנייה כשהוא שיכור, ללא תאונה נלווית, יש הצדקה לכל הפחות לעונש של 2 חודשי מאסר בפועל (לא בעבודות שירות), 36 חודשי פסילה, 7 חודשי מאסר על תנאי וקנס 2000 ₪. עוד נאמר כי "לא ניתן לומר כי מדובר בעונש שחורג לחומרא"

- בעפ"ת (י"ם) שורצקופף נ' מ"י נדחה ערעור על גזר דין שהשית על נאשם, במקרה של שכרות שניה שלא נלוותה לה תאונה, 5 חודשי מאסר.

- עפ"ת [מח' מר'] 62371-12-13 אביבי נ' מ"י (לא פורסם, 2.3.14) (אישור רכיבי ענישה הכוללים מאסר מותנה בן 7 חודשים לשלוש שנים והעמדת רכיב הפסילה על 24 חודשים למי שנהג בשכרות שנייה).

5. במקרה זה מדובר בריכוז אלוהול גבולי. הנתון משפיע על קביעת מתחם העונש ההולם בנסיבות. נתון נוסף המשפיע על קביעת המתחם היא העובדה שהנאשם כשל במבחן הביצוע כפי שקבעתי בהכרעת הדין. השפעת אלוהול על תגובות הנאשם כעולה ממבחן הביצוע מלמדת על המסוכנות שמשקפה מנהיגתו בעת העבירה ומהווה שיקול רלוונטי לקביעת מתחם העונש ההולם (השוו: עפ"ת (ב"ש) 35485-06-14 גל בר נ' מדינת ישראל (26.1.15)).

5. לאור האמור מתחם העונש ההולם נע בין פסילה בת 24 חודשים, פסילה על תנאי וקנס ועד פסילה בת 30 חודשים, פסילה על תנאי, קנס, מאסר על תנאי ומאסר בפועל ל- 3 חודשים (אשר יכול וירוצה בעבודות שירות).

6. עברו התעבורתי והפלילי של הנאשם נזקפים לחובתו. אין לזקוף לחובתו את העובדה שבחר לנהל להילחם על חפזו. עם זאת הנאשם הביע בשום שלב חרטה על מעשיו. ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לעונש לכשלים שהיו עשויים להביא לזיכוי הנאשם בדין. בהכרעת הדין ציינתי כי עבודת המשטרה במקרה זה אינה חפה מליקויים. עם זאת, לא היה בליקויים אלה, כפי שהוסבר בהכרעת הדין, כדי להביא לזיכוי הנאשם או לקרבו לזיכוי כזה. אני ער לנסיבות האישיות והמשפחתיות של הנאשם אך אני סבור כי משקלם של שיקולים אלה ביחס לאינטרס הציבורי אינו רב. עוד אני סבור כי כיוון שהנאשם בחר לנהוג כפי שנהג, חרף מצבה המורכב של משפחתו, הרי שאין לו להלין אלא על עצמו אם גרם

במעשיו לכך שמשפחתו תיפגע כתוצאה ממעשיו.

7. לאור כל האמור אני משית על הנאשם, בגדר המתחם האמור, את העונשים הבאים:

קנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים החל מ- 28.2.19 ובכל 28 לחודש עוקב לאחר מכן. באחריות הנאשם לקבל שוברי תשלום ממזכירות בימ"ש זה

פסילת רישיון לתקופה בת 25 חודשים בניכוי פסילה מנהלית בת 30 יום. הנאשם יפקיד רישיונו במזכירות בימ"ש זה עד ולא יאוחר מיום 28.3.19. שעה 12.00.

פסילה מותנית בת 12 חודשים למשך 3 שנים שתחול על עבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה בזמן פסילה או נהיגה בהשפעת משקאות משכרים.

מאסר בפועל בן חודשיים אשר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. מובהר לנאשם כי עליו להתייבב לריצוי עונשו במקום ובמועד שקבע הממונה בחוות דעתו. יחד עם זאת, ככל שהנאשם יבחר להגיש ערעור על פסק הדין, יפעל הממונה על מנת לדחות את מועד תחילת ריצוי עבודות השירות עד קבלת החלטה בערעור ובכפוף לה.

ניתן היום, 29 ינואר 2019 במעמד הצדדים.